

49/6t

6

Prentre
bedeole

MOJA ZGODNJA MLADOST

JE KAKOR RAZBURKANO MORJE,

NA KONCU KATEREGA SVETI VZHAJAJOČE SONCE.

TO SONCE JE MOJA SVETLEJŠA PRIHODNOST,

ZA KATERO IMAM TAKO LEPE IN TRDNE NAGRTE.

Mojea Loker

TREBA JE DELATI IN SE UČITI, TOVARIŠI!

TITO

O DELU OO ZSMS ŠENTRUPERT

Delo je potekalo nekoliko drugače kot v prejšnjih letih. Mladinske sestanke smo imeli vsakih štirinajst dni. V času med dvema sestankoma se je sestajalo predsedstvo, kjer smo se pogovarjali o določenih problemih, zadolžitvah za posamezne mladince in o dnevnem redu za naslednji sestanek. Na vseh skupnih sestankih je predsednica informativno propagandne komisije poročala o najponemnejših dogodkih doma in v svetu. Skoraj na vsakem sestanku je eden od mladincov pripravil referat po programu, ki smo ga sprejeli v začetku leta. Nekaj referatov je bilo zelo uspešnih: o zgodovinski poti mladinske organizacije, o konferenci neuvrščenih, o organizaciji OZN... Dolžnost vsakega mladinsca je, da se spozna s statutom organizacije, katere član je. Predstavnik za šport je poročal o raznih športnih tekmovanjih, kjer so učenci dosegali solidne rezultate.

Poskrbeli smo tudi za zabavno življenje in prvič organizirali ples; med mladimi je veliko zanimanja za tako obliko zabave. Poskrbeti bi morali, da bi se v prihodnje mladi pod vodstvom različnih mentorjev vključevali v to obliko zabave. Naša osnovna organizacija je letos prvič sodelovala na večji delovni akciji. Mladinci so se sicer zelo izkazali pri delu okrog šole, prava delovna akcija pa je bila pred sprejetjem Titove štafete. Takrat so se vsi mladinci udeležili enodnevne občinske delovne akcije, ki jo je pripravila KS Šentrupert. Posamezni mladinci so se udeleževali tudi akcij, ki jih je pripravljala OO ZSMS Mirna.

Z veliko voljo smo se vključili v priprave na sprejem Titove štafete, saj je štafeta tokrat prvič imela postanek tudi v Šentrupertu.

Mladinci so se aktivno vključevali v vse akcije, ki so se odvijale na Šoli - od sodelovanja na raznih proslavah, tekmovanjih do raznih zbiralnih akcij. Z veliko vno-
mo smo se pripravljali tudi na kviz TITO - REVOLUCIJA - MIR, s katerim smo hoteli

počastiti letošnje velike praznike. Na šolskem tekmovanju je poleg mladincev tekmovala tudi skupina pionirjev. Zmagala je ekipa mladincev, ki se je kasneje na občinskem tekmovanju uvrstila na solidno tretje mesto.

Vse mlade je močno pretresla vest o smrti tovariša Tita. Njegovemu spomini smo se oddolžili na različne načine – ogled razstave, ki smo jo pripravili v šoli, ogled filmov, ki so prikazovali življenje in delo tovariša Tita, pogovarjali smo se o poti, po kateri je Tito vodil jugoslovanske narode, poslušali smo poročila, ki so jih pripravili učenci o Titu, imeli smo žalno sejo. Sklenili smo, da se bomo borili za to, da bi opravičili Titove besede: "Narodu, ki ima tako mladino, se ni treba batiti prihodnosti!"

Precej pozornosti smo posvetili tudi velikemu sinu slovenskega naroda Edvardu Kardelju ob 70-letnici njegovega rojstva. Ogledalci smo si razstavo v šoli in v Ljubljani, se pogovarjali o razstavi ter o življenju in delu Edvarda Kardelja ter se seznanili z njegovimi deli.

Pred dnevom mladostni smo pripravili vse potrebno za sprejem pionirjev v Zvezodo socialistične mladine. Ne novo je bilo sprejetih 37 mladincev na osrednji počasnitvji dneva mladosti na Jelovki pod Zaloko. Stari in novi sprejeti mladinci so izvolili tudi novo vodstvo mladinske organizacije na šoli za naslednje šolsko leto.

Mentor: Miro Zakšek

MLADI ČLANI RK

V delo so bili vključeni učenci vseh razredov. Sodelovali so v vseh solidarnostnih akcijah, pri čiščenju okolje šole in vasi. Skrbeli so za čistočo na težvedih.

Učenci višjih razredov so raznašali plakate, obvestila in predlagali članarino, ostarelim krejanom so nudili časovanje itd.

Učenci sedmih razredov so obiskovali tečaj prve pomoči.

Prv mesecu maja smo sprejeli učence prvih razredov med mlade člane RK, učenci sedmih razredov pa so postali redni člani RK.

Veliko smo se pogovarjali o pomenu zdrave prehrane, o varstvu okolja, o škodljivosti alkohola, kajenja... .

V raznih akcijah je stalno sodelovalo približno dvajset učencev.

Mentor: Andreja Weissbecher

POROČILO O DELU PIONIRSKEGA ODREDA FRANCI LOKAR ŠENTRUPERT

Vse delo pionirskega odreda se je prepletalo z izpolnjevanjem nalog Zvezze pionirjev. Hkrati pa se uresničevanje načrta kaže v vsem delu: pri rednih in rezrednih urah, na pionirskih sestankih in pri svobodnih dejavnostih. Tako je program pionirskega odreda povezan z vsem našim življenjem in delom.

Izhodišče vsega našega dela se je odražalo v skrbi za učenje in v ljubezni do vedenja svobodne domovine.

V vseh razrednih skupnostih se je kazalo prizadevanje, da bi bil boljši uspeh. Številni boljši učenci so nudili pomoč slabšim učencem. Le-ta je bila mersikje uspešna – najbolj takrat, kadar so si prizadevali tudi slabši učenci.

Ljubezen do vedenja svobodne domovine in do bratskih narodov in narodnosti je bila potrjena bolj kot kdajkoli doslej. Tovariš Tito je še s svojo smrtjo zavezal ljudi v trdnem bratstvu in solidarnosti.

V posameznih obdobjih smo takole uresničevali začrtano delo:

Še pred začetkom pouka in v septembru smo urejevali oklico šole, nato pregledali delo v preteklem obdobju in načrtovali za letos. Okrepili smo obrambne priprave, pomnožili kurirsko četo, pripravili pionirsko konferenco in uspešno sodelovali v akciji Nič nas ne sme presenetiti.

Oktobra smo oklico telovadnice zasadili z okrasnim grmicevjem, se vključili v tekmovanje za bralno značko in veselo šolo. Uredili smo spomenik in spominska obeležja. Mnoge razredne skupnosti so imele pri spomeniku padlim še posebne počastitve.

Pozornost smo posvetili tudi dežurnim razredom, ki skozi vse leto skrbijo za urejenost okoli šole in v kraju. Vseskozi smo tesno sodelovali s krajevno skupnostjo. V novembru smo še urejali oklico šole in pripravili za sprejem cicibanov med pionirje. Likrati pa smo tudi povsed pregledali uspešnost pri delu.

V decembru smo se takoj vključili v solidarnostno akcijo - prodaja čestitk - in dosegli lepo število. Čestitke pa so izdelovali tudi pionirji sami. Čestiteli so tudi ostalim pionirskega odredom ter družbeno-političnim organizacijam in našim znancem, posamezne razredne skupnosti pa so čestitale drugim razrednim skupnostim 27. decembra, na obletnico ustanovitve pionirske organizacije.

Osrednjo pozornost pa smo posvetili nagradnemu natečaju Pionirskega lista Mladi. Načrtovali smo program in v posamezne skupine vnesli naše naloge - na primer: Ogled vseh zidanic ter likovne upodobitev - koliko so zidanice usklajene z okoljem; preverili smo, pri koliko kmetijah imajo še konja, kje imajo konja in traktor, kje pa je že traktor spodrinil konja.

Vse razredne skupnosti so sodelovale tudi pri počastitvi dneva JIa - priprava posebne številke glasila Preproste besede.

Zadolžili smo posameznike za določene naloge ter v januarju načrtovali prijave za šolsko pionirska brigado.

Na januarjem se je začelo že posebej vse naše delo prepletati z ljubeznijo do tvariša Tita in mu tudi poslali želje za okrevanje.

Kulturni praznik smo počastili s kvizom Spomini na otroštvo - poznavanje slovenskih pisateljev - spomnili smo se tudi 30. obletnice smrti Prežihovega Voranca in 70-letnice rojstva Edvarda Kardelja.

Spoznavali smo delo družbeno-političnih organizacij v krajevni skupnosti in spoznavali Ustavo, osrednjo pozornost pa smo posvetili urešnicičevanju nalog pri Jugoslovenskih pionirskeh igrah. Pripravljali pa smo se tudi na tekmovanje iz vesele šole in zbralno znäčko.

Kot ob novem letu se je tudi ob dnevu žena pokazala večja skrb za počastitev ostarelih. V marcu smo začeli zbirati steklenice za Dano; posamezne razredne skupnosti so bile zelo uspešne. Pripravili pa smo tudi program počastitev ob 70-letnici rojstva velikega revolucionarja Edvarda Kardelja.

V aprili je bila že posebna aktivnost. Najprej smo pripravili srečanje s pisateljem Antonom Ingoličem, tekmovali na šolskem prvenstvu v veseli šoli, se množično vključevali v očiščevalne akcije in opravljali zaključne naloge za natečaj Mi mladi. Vso pozornost pa smo posvetili tudi kurirčkovim pošti. Pred sprejemom smo imeli razgovor z nekdanjim šefom obveščevalne službe gubčevcem Milanom Podobnikom, nižji razredi pa so se pogovarjali z nekdanjo skojevko Marjanco. V kurirčkovo pošto smo vključili številne kurirje; pripreditev smo združili s sprejemom Titove štafete, ki je tokrat imela prvič postanek v Šentrupertu, počastili pa smo tudi delavski in krajevni praznik. V programu pa so sodelovali tudi mladi iz sedanjih krajevnih skupnosti.

Skrbno smo se tudi pripravljali na 35-letnico osvoboditve, ko smo se pogovarjali s starejšimi, kako so doživljali prve dni svobode, ob 30-letnici samoupravljanja pa smo obiskali tovarno Dana na Hirni, kjer smo se seznanili z zgodovino samo-upravljanja, izvedli pa smo tudi anketo o samoupravljenju.

Prvomajsko veselje se je spremenilo v žalost, ko nas je zapustil naš voditelj tovaris Tito. Pri nastanku posebne številke glasila so sodelovali vsi učenci in v preprostih mislih izražali mnogo ljubezni. Tedaj smo se tudi poglobili v zgodovino pionirske organizacije.

V maju smo spet bolj pouparili pomoč slabšim učencem, pripravljali pa smo se tudi na dan mladosti s Titom v srcu. Udeležili smo se odkritja spominskega obeležja padlim aktivistom OF na Pečicah ter obnovljenega tabora Zahodnega dolenskega odreda v Jelovki pod Zaloko.

V juniju smo se uspešno vključili v akcijo Jugoslovenskih deset dñi in mednarodni dan varstva okolja. Tu so se še posebej izkazali pionirji do pøttega razreda ter člani novinarskega krožka.

V juniju pa nas je razveselila novica, da smo pri natečaju Mi mladi dobili eno izmed tretjih nagrad in priznanje.

Vsa dogajanja smo uredili v kroniki.

Predsednik PØ: Damjana Zupan, v sod. z mentorjem

RAZREDNE SKUPNOSTI

V razrednih skupnostih je bilo razgibano življenje; v osmem razredu so pripravili dve oddelčni konferenci, a tudi v drugih razredih se je samouprava učencev vedno bolj čutila.

Poglejno, kako je bilo v četrtem in petem s razredu:

V četrtem razredu smo imeli redno sestanke razredne skupnosti. Vodila jih je predsednica Anica Starič ali njena namestnica Jasmina Ponikvar, ki je bila tudi mlagajnik, za snogo in red pa je skrbela Bernarde Mejaš.

Na sestankih smo obravnavali probleme v razredu, učenje in pomoč slabšim in boljnim učencem, dogodek doma in v svetu; pridobitve NOB. Pogovarjali smo se o naših vzornikih, maršalu Titu, Edwardu Kardelju in naših herojih.

Vključili smo se v razne akcije in si zastavljali naloge, ki smo jih zmogli, pri tem pa tudi ocenili uspehe akcije. Več pozornosti smo posvetili temam: Svetovni dan varstva živali, dan JLA, slovenski kulturni praznik. O tem smo se razgovarjali, pisali svoje misli in se pogovarjali o velikih človeštvu, o pogumu, junasťu in tovarištву.

Pogovarjali smo se o lepem vedenju doma, v gledališču, pri kosilu, na cesti, v trgovini...
Več ur smo posvetili življenju in delu tovariša Tita. Sklenili smo, da bomo vse leto zbirali sestavke in slike o maršalu Titu in jih lepili v poseben zvezek;

prav tako smo mnogo slik zbrali ob njegovi smrti.
Vključili smo se v vsa tekmovanja; tekmovali smo v veseli šoli - vsi učenci, za bralno značko - osvojilo nas je 19 učencev, za Vegovo priznanje - osvojili štirje učenci. Hodili smo k športnemu in pravljičnemu krožku. Sodelovali smo na vseh proslavah z recitacijami. Tekmovali smo med dvema ognjema s četrtimi razredi v občini Trebnje. Zasedli smo četrto mesto.

Ustanovili smo razredno želeno stražo in očistili dve smetišči v gozdu na Veselinem.

Li gori in v Škriljevem. Vse leto smo pobirali odpadke tudi po vasi, okrog šole in skrbeli za lepo in čisto učilnico.

Pri učenju so vsi boljši učenci pomagali slabšim učencem, bolnim pa prepisali nov in jim nosili učne liste.

Razredna skupnost v petem razredu je imela letos 32 sestankov. Letos smo bili zelo uspešni. Zlasti uspešni smo bili pri veseli šoli. Na razrednem tekmovaljenju smo sodelovali vsi učenci, na šolskem tekmovaljenju nas je bilo 18, na občinskem tekmovaljenju pa so sodelovali Metka Šiško, Mojca Peterlin in Tadeja Zupan, ki je bila občinska prvakinja za peti razred. Tudi pri tekmovaljenju za bralno značko smo bili uspešni.

Pri zbiranju steklenic za Dano smo nebrali 414 steklenic. Tudi akcija zbiranja papirja je bila kar uspešna.

Našemu šošolcu Franciju smo zbrali denar za copate.

Trije naši učenci so bili v kurirski četki. Pri nedavni akciji Mima 80 je bil tudi uspesen naš kurir Mirko Breznikar.

Imeli smo precej očiščevalnih akcij. Mnogo jih je bilo vključeno v pionirske brigade, ki je samostojno delovala v več skupinah.

Bronasto Vegovo priznanje v matematiki je osvojilo pet učencev. Redno smo pregledovali, če imakdo uši.

Skupaj s petim b razredom smo pripravili pri spomeniku padlih komemoracijo.

Veliko naših prispevkov je bilo v časopisih in radiu ter v Preprostih besedah. Ob redovalnih konferencah smo se kritično pogovarjali o uspehu.

Tudi med letom smo pregledali program, ki smo si ga zastavili na začetku leta, in ugotavljali, kaj smo uresničili in kaj bo še treba. Seznanili smo se tudi z delovnim programom in s prometno-varnostnim načrtom. Prinesli smo tudi sedem brez za nasac.

Ob smrти tovariša Tita smo med drugim pripravili razredno razstavo. Vsak uče-

nec je uredil tudi poseben zvezek Tito - Kardelj.

Precej pozornosti smo posvetili akciji Jugoslovenskih deset dni in svetovni dan varstva okolja.

Učenci našega razreda smo sodelovali pri različnih krožkih: pri lutkovnem, pri novinarskem krožku, pri prometnem, likovnem, rokometnem, modelarskem, pri krožku ročnih del, pri dramskem in pri pevskem zboru.

Ugotovili smo, da imamo v razredu dobre športnike, saj so na šolskem tekmovanju nekateri dosegli dobre uspehe, nekateri pa smo dobili diplome ali priznanje. Letošnje šolsko leto je bilo za našo razredno skupnost zelo uspešno.

Odbor pionirske razredne skupnosti: Metka Šiško, predsednik, Tadeja Zupan, tajnik
in Mojca Peterlin, blagajnik

DRAMSKI KROŽEK

Težišče dela pri dramskem krožku so bile priprava za nastope; teh je bilo enajst. V septembru so trikrat nastopili s prizorom Novi kurir, pripravili so recital ob komemoraciji za prvi november, največ priprav pa je bilo za proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku; počastili smo 70-letnico rojstva Edvarda Kardelja, se spomnili 30. obletnice smrti Prežihovega Voranca in pripravili dramatizirano črtoico Nagrada, imeli pa smo tudi kviz o poznavanju pisateljev Spomini na Otroštvo – II. del. Bilo je sedem tekmovalnih skupin, zelo uspešni sta bili skupini iz osmoga razreda in tudi ostali so pokazali več znanja kot v prejšnjih letih. V kulturnem programu so sodelovali tudi učenke Glasbene šole.

V aprilu smo se na srečanje s pisateljem Ingolicem pripravili z dramatiziranim Uvodom iz dela Tajno društvo PGC.

Kurirčkovo pošto in Titovo štafeto smo počastili z recitalom V nas bije srce svobode, ljubezni in sovraštva. V maju so trikrat nastopili s pesmimi o Titu, za konec leta pa so se predstavili s prizorčkom Hlebček kruha. V krožku je sodelovalo 14 učencev, največkrat so nastopili Damjana Zuapn, Tadeja Zupan, Rafi Berk, Erika Škarja in Zvonka Tišina.

Mentor: Jože Zupan

GEOGRAFSKI KROŽEK

Letos je bil prvič na šoli geografski krožek. Zanj ni bilo posebnega zanimanja, saj se je vključilo le sedem učenk iz osmoga razreda. Sestajeli smo se precej neredno - navadno takrat, kadar so imeli učenke kar več časa. Geografski krožek se je vključil v natečaj revije Pionir. V izdelavo naloge OSNOVNE ŠOLE V OBČINI so se aktivno vključile vse članice krožka. Najprej smo zbirali gradivo in ga urejali, potem pa smo začeli vsebinsko in grafično oblikoveti nalogo. Tako smo na zemljevidu vrisali šolski okoliš naše šole ter razporeditev osnovnih šol v naši občini. Narisali smo različne grafikone na osnovi podatkov, ki smo jih zbrali. Pisali smo o preteklosti našega kraja in šole, o naravnih značilnostih, gospodarstvu in prebivalstvu naše krajevne skupnosti. V delo smo pritegnili tudi člane novinarskega krožka, ki so opisali kraje našega okoliša, ter učenca fotografa, ki je vse te kraje fotografiral.

Nalogo smo zelo dobro izdelali, ne ker kaže tudi ocena v 8. številki Pionirja. Tri predstavnice krožka so se udeležile zanimivega in poučnega nagradnega izleta, ki ga je pripravilo uredništvo te revije. Za sodelovanje v natečaju smo dobili tudi lepo knjižno nagrado.

Mentor: Miro Zakšek

KROŽEK RONIH DEL

Krožek je zaradi zaposlenosti članic deloval le v posameznih obdobjih. Sodelovalo je 12 članic.

Članice krožka so izdelale noviletne voščilnice in darila ter voščilnice in držrila za 8. marec. Pripravile so tudi razstavo svojih izdelkov.

Med najbolj prizadavnimi so bile učenke iz petega in sednega razreda.

Mentor: Andreja Weissbacher

PEVSKI ZBOR

V pevski zbor so bili vključeni učenci od petega do osmega razreda. Največjo pozornost smo posvetili narodni in partizanski pesmi; posebno partizanske pesmi so ob koncu radi peli. Sodelovali smo na nekaterih šolskih proslavah. Najbolj redne so bile učenke iz 8. in 7. razreda.

Mentor: Marjanca Ogrinc

LIKOVNI KROŽEK

Bili sta dve skupini; sodelovalo je 11 učencev.

V nižji skupini smo delali z različnimi tehnikami. Začeli smo z dekorativno slikarsko nalogo: slikanje steklenic in tapiserije. Izdelovali smo novletne voščilnice in čestitke za dan žena. Risali smo fantazijske slike – ilustracije.

V okviru natečaja JPI Mi mladi smo slikali na temo Kaj mi je v naravi najbolj všeč.

Izdeleni smo likovnepriloge in naslovne strani Preprostim besedam. Višja skupina je sodelovala pri likovnih upodobitvah v šolskem Glasilu Preproste besede.

V maju smo se udeležili IV. tebora – srečanja mladih likovnikov v občini Trebnje. Učenci so modelirali relief na temo Družina.

Od petih učencev so se trije uvrstili med osem najboljših.

Srebrni čopič sta osvojila Mojca Lokar in Zoran Removš, bronasti čopič pa Damjana Zupan.

Mentor: Ivanka Konestabov

LUTKOVNI KROŽEK

Pri lutkovnem krožku je bilo 15 učencev iz 4., 5. in 6. razreda. Za vodjo krožka smo izvolili Cveta Staneta, zapisnike pa je pisala Ivanka Kocjančič. Programa, ki smo ga zastavili, nismo v celoti izpolnili. Ob prihodu dedka Mraza smo želeli zaigrati večdejanko Zajček Dideldajček; zaradi zahtevnosti igrice - nove lutke, primerna scena - smo se kasneje odločili za enodejanko Izgubljena račka. Predstavili smo se trikrat:

Ob 29. novembru smo za učence prvega razreda, ko so postali pionirji, zaigrali Pravljico o polomljeni lutki - s ploskimi lutkami.

Ob prihodu dedka Mraza smo se predstavili z igrico Izgubljena račka.

Za name in stare name smo imeli ob 8. marcu enodejanko Upor v kuhinji - tudi s ploskimi lutkami.

Pripravljali smo se tudi na gostovanje v Dobrniču, a je odpadlo zaradi žalovanja ob smrti maršala Tita.

Ker smo bili lutkarji vse leto delavnii in redni, smo šli na nagradni izlet v Kumrovec - rojstni kraj maršala Tita, ogledali pa smo si tudi muzej v Brežicah.

Mentorici je bila večkrat v pomoč učenka iz osmečega razreda Jelka Gregorčič, ki je lutkovni krožek obiskovala vsa leta.

Z igrico Upor v kuhinji pa smo nastopili tudi na zaključni slovesnosti ob koncu šolskega leta.

Mentor: Milena Kutner

MATEMATIKA - TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE

Število učencev, ki so tekmovali za Vegovo priznanje, se je letos razširilo, saj so tekmovali že v tretjem razredu.

Bronasto Vegovo priznanje so osvojili:

tretji razred: trije v a razredu in pet v b razredu;

četrtni razred: štirje učenci;

peta razred: 11, od tega v b razredu 6;

šesti razred: 7

v vsakem sedmem razredu so osvojili po štirje učenci;

v osmtem razredu je osvojilo 8 tekmovalcev.

Na občinskem tekmovanju je Damjana Zupan osvojila peto mesto, Vinko Ruperčič pa osmo mesto. Vinko Ruperčič je odšel tudi na republiško tekmovanje. Srebrno Vegovo priznanje je osvojila Damjana Zupan.

Po svetekani usobljubili do vseh članov modela Damjana Zupana.

Preberi in izbirij!

MLADI TABORNIKI

Letos smo k izvenšolskim dejavnostim vključili tudi taborniško organizacijo. Ker večina učencev s to dejavnostjo ni bila seznanjena v preteklosti, je bil odziv menjši. V glavnem je bilo vključenih 15 učencev petih razredov in šestega razreda.

Čeprav smo imeli obširen program dejavnosti, jih nismo mogli uresničiti. Veliko smo imeli utrjevanja in vaj. Kajti posebna značilnost naše organizacije je v tem, da člani opravljajo posebne izpite (I., II. in III. zvezda). Pri teh izpitih preizkušeno znanje, ki so si ga taborniki pridobili na izletih, potovalnih taborih in pri rednih urah.

Naše organizacija ima poudarjen vzgojni učinek. Imamo svoje taborniške zakone, ki jih je vsak dolžan izpolnjevati, saj je z vstopom v to organizacijo prostovoljnno sklenil živeti po njih.

Imamo svojo svečano zaobljubo, da taborniške zakone izpolnjujemo in spoštujemo:

- ljubi naravo, jo spoznava in veruje;
- je varčen in varuje ljudsko premoženje;
- se vedno uči in pridobiva novo znanje;
- je iskren in se borci za resnico.

Po svečani zaobljubi je vsak član prejel člansko izkaznico ZTS.

Mentor: Ljuba Glogovšek

MODELARSKI KROŽEK

V ta krožek sem se vključil že v šestem razredu. Tu delano aviončke iz nekoga lesa. Naredil sem že dva manjše aviona, sedaj pa delam večjega. S temi avioni hodimo na razna tekmovanja. Na tekmovanja Gremo zelo radi, ker skoraj vedno dosežemo lepo uvrstitev. Na prvo mesto so se že uvrstili Marjan Sitar, Toni Kurent, Marko Krajšek in Miro Huč. Letošnje šolsko leto pa je bilo uspešno tudi zame, saj sem 25. novembra v Metliki osvojil prvo mesto. Dobil sem tudi pokal. Do takrat nisem imel tako velikega veselja za krožek, s od takrat mi je modelarstvo najljubše veselje. Mislim, da bom h krožku rad hodil še nekaj let. Modelarski krožek je uspešno vodil toveriš Tone Gorenc, kadar pa je bil odsoten, nas je usmerjal Marko Krajšek.

Karel Removš

DELO NOVinarskega krožka v šolskem letu 1979/80

Sodelovalo je 23 učencev od tretjega do osmoga razreda.

Program dela je v polni meri realiziran; še več: opravili smo tudi precej nepredvidenih akcij.

Nekaj realiziranih točk iz programa: govorne vaje; ogled časopisov z drugim šoli; sodelovanje v nagradnem natrečaju skupaj z geografskim krožkom; člani našega krožka so objlikovali znak, ki naj bi predstavljal naš krožek naurniku izvenšolskih dejavnosti; kritično smo pisali o problemih v KS (promet in prometni znaki; tovarna - bo onesnaževala okolje?), izpolnjevali 116 različnih vprašanj v obliki ankete.

Sodelovali smo pri naslednjih natrečajih:

JPI - natrečaj Pionirskega lista Mi mladi - 14 prispevkov;

Nagradni natrečaj ob dnevu JLA - 5 prispevkov;

Nagradni natrečaj skupaj z Geografskim krožkom - 22 prispevkov /

Pionirski list:natrečaj Znanstveno fantastična zgoda - 4 prispevki;

Nedeljski dnevnik: Znamenitost mojega kraja - 6 prispevkov;

Občinski odbor RK: Rdeči križ za človeka - 5 prispevkov;

Sugoslovenski deset dni varstva okolja - 10 prispevkov.

Objave:Dolenjski list: 15 + več misli o poklicih: Ko bom velik, bom...., Pionirski javni list 9, TV- 15 11, Glasbena mladina 1, Otrok in družina 8 + 23 misli o domovini, Šolska šola 29, Pionirski tedenik 31, Kmečki glas 4 + 8 misli o Titu, Dobro jutro, otroci 7, Nedeljski dnevnik 9, oddaja Mladi mostovi 6, občinska revija Srečanja: rodi 9 letanska 6, letašnja 7 - skupaj objav 143.

PREPROSTE BESEDE:

- ob akciji Nič nas ne sme presenetiti - septembra;
- ob dnevu JLA - decembra;
- vse o poklicih - januarja;
- ob smrti tovariša Tita - maja;
- ob 35-letnici osvoboditve, 30-letnici samoupravljanja, o Titu in Kardelju ter ob 10-letnici izhajanja časopisa - maja;
- o življenju in delu na naši šoli - junija.

Uspeli poleg objav:

Časopis TV-15 je 4. oktobra na celi strani objavil prispevke iz posebne številke našega časopisa, ki je izšel ob akciji Nič nas ne sme presenetiti. Na srečanju dopisnikov v Krškem sta bili povabljeni dve članici našega krožka. Sodelavci revije Srečanja so šli na nagradni izlet.

Članice našega krožka so nastopile v dveh oddajah Pionirskega tednika (del teh oddaj je novinarka Valči Ravbar posnela pri nas).

Člani našega krožka so sodelovali tudi pri snemanju oddaje Enajsta šola, ki je bila v celoti posvečena našemu časopisu Preproste besede o poklicih.

Dve oddaji Dobro jutro, otroci sta bili v celoti izpolnjeni z gradivom iz Šentruperta.

Nagrada - knjiga za enega od štirih poslanih spisov pri nagradnem natečaju Znanstveno fantastična zgodba.

Prispevki iz posebne številke o poklicih so naleteli na posebno ugoden odmev. Poleg že omenjene oddaje Enajsta šola, ki je bila v celoti iz te številke, je bil en spis še v Nedeljskem dnevniku, potem pa je bil tu časopis predstavljen še v Pionirske listu, Dolenskem listu, nekaj prispevkov je vključila prof. Gabrijel-čičeva celo v Vzgojni lotiček, kjer je razmišljala o poklicih.

Pri nagradnem natrečaju Pionirskega lista Mi mladi v okviru Jugoslovenskih pionirskega iger smo skupaj s PO osvojili eno od tretjih nagrad in priznanje. Pohvalo smo dobili tudi v zvezi z akcijo Jugoslovenskih deset dni in mednarodno dan varstva okolja.

Mentor: Danica Zupan

TITO

Tvoje ime je revolucija.

In tvoje srce je dobro,

Tvoje oči so ljubeče,

Oči borcev in voditelja.

Erika Škarja

Tito, ti si bil naš voditelj.

Junak borbe.

Narodni heroj.

Kakor kristal čisto

svobodo si nam prinesel

in zapovedal,

da čuvati moramo jo vsi.

Ne dano je,

saj prinesel si jo ti,

ki kažeš lepšo pot,

po kateri hodimo vsi.

Martine Ruperčič

TITO, to je majhna beseda,

pa vendar veliko pomeni.

TITO je bil dober človek,

ki se je boril za mir na svetu.

Renata Zago

Vsašemu izmed nas se zolza v očesu blesti,
ko se spomni, da tebe med nami več ni.
Ned vojno si vodil partizane v boj,
zato si postal trikratni herozj.
Kot oče si vodil v vojnih nas dneh,
da v miru živimo na lastnih še tleh.
Čeprav je v resnici utiknil tvoj glas,
te bomo v srcih nasili ves čas.

Anka Krme

Tovariš Tito,
obljubljam ti,
da ti ostanem zvesta,
kot si ti ostal zvest
svoji domovini.
Tito, tvoje delo,
tvoje ideje,
to je vir
naslednjih generacij.
Učila se bom,
učili se bomo:
ZA DOMOVINO —
S TITOM NAPREJ!

Olga Kotar

BISERČEK

Ta je kamen. Nenavaden? Ne! Saj se svetki kot pravi diamant! Nešla sem ga na dlanem otoku, ki pa sploh ni otok, temveč kopno ob potoku. Včasih mu brevini bicer, diamant, če pa sem nanj jeznic, je navaden kamen.
Oblike je take, kot da bi mizarski vajenec dobil v roke kepico lessa, a če ne bi dobro obdelal. Je kot spačena kocka, ki se joka ali smeje. In v čem je vse njegova krasota? Na belo-rumenkести svetlikajoči se barvi. Skoraj vsak den umivan in loščim čo jokajoče - smejoče se kepico, ki ni večja od pčelje hišice. Včasih se skrije med šolske potrebščine, včasih ponochi niman miru, ker me zbadata, bohoti se med rožami in ga je treba potem uniti in drgniti, dokler ni spet čist in blešeč.
To je torej moj prebrisani biserček, diamantek ali pa poreden kamen, ki verjetno ravno skriva premišlja, kam bi se mi skril.

Tadejka Zupan

MIDVA Z ŽOGO

Imam nogometno žogo. Za to igro je primerno zdelana.

To žogo sem si kupil pred nekaj leti. Tedaj je bila siva, sedaj pa ni več. Bre je dobila že toliko, da če bi bila človek, bi bila mnogo mnogo večja od mene, tako bi bila otečena.

"Pa zapomni si to, da bi ti morala že 711 901 - krat vrniti brco, a manjših je bilo gotovo še stokrat več," se je name razhudila, ta uboga moja žoga.

"Ja, toliko sem pa boljši od drugih fantov, da te vseaj ne predrem, ko pa imam že takoj svojih sorodnikov na vesti, "sem jo hotel utolažiti. A žoga je takoj ob moji naslednji brci zbežala v travo. Pa saj ji tega ne morem zemeriti. Pa tudi po dežju ji ne morem zemeriti, kadar se noče odbijati, saj ji, kakor jaz sodim, tege ne dopušča starostni revmatizem. Včasih ima tudi kak hud zlom in takrat ji malo prizanesem. Samo eno slabu lastnost ima moja žoga: zvebi me od učenja, potem pa se prav nič ne učim. Zato jo bom peljal k zdravniku, da ji bo odpravil to nevšečno lastnost. Ali

pa bi moral ozdraviti mene?

Polda Koščak

SOTGAR TORBA

Zdravo! Ime mi je Torba. Moja lastnica je Mataša iz petega razreda, žem zvezke in knjige, pa ne tako da jih pojem, temveč da so te stvari sene v mojem trebuhi. Moja lastnica je do mene dobra, saj me večkrat tudi očisti, če se v mojem trebulu naselijo kakšne smeti ali kakšne druge nepotrebitne stvari. Sem rdeče barve in imam dva predalčka: manjšega in večjega. Imam naravnici, na katerih me Mataša nosi v šolo. Zdaj se vozim z lastnico na prtljažniku kolesa. Ker prijetno mi je, čeprav me na kakšnem vecjem kamnu kar vrže v zrak. Ko pride domov, pocivam v kotu ali na stolu do naslednjega delovnega dne. V službi sem že eno leto. Tri leta še ne bom šla v pokoj. Moja lastnica me je kupila lansko poletje. Želo sem ji bila všeč, ker sem rdeče barve. To barvo ima strašansko reda. Vendar pa bi skoraj vzela neko drugo torbo, s katero sem se pošteno skregala, da naj bo tiho, ker je bila manjša kot jaz in je bila še malo modre barve.

V šoli imam tudi veliko prijateljic. Moja soseda je torba rjave barve. Zaupava si mersikaj. Imam pa tudi sosedo, ki je čisto podobna meni. Celo lastnici sta si prijateljici. Doma pa je še torba Matašinega brata, ki pa je že končal osnovno šolo. Ta torba je črna, tako da sem se je sprva malo bala, toda zdaj sva dobri prijateljici. Včasih si zamenjava zvezke obih lastnikov in jih pregledava. Pa ni tam čisto nič posebnega napisano, samo nekaj, česar čisto nič ne razumeva. Včasih se tudi pričkeva, kateri lastnik je boljši. Celo naramnico sem si poškodovala, a jo je maja lastnica takoj popravila.

Tako, sedaj sem se predstavila. Ko pa se bo z mano spet kaj novega zgodilo, se bom pa spet oglasila. Do takrat pa lep pozdrav.

Torba in lastnica Mataša Vidmar

SLIKA MI JE USPELA

Pri likovnem pouku smo opazovali cerkev na Veseli gori in jo risali. Eno uro smo bili zunej, da smo si na risali list zeznamovali glavno, dokončali pa smo v razredu. V razredu smo potem narisali cerkev in gozd v okolici. Slike je bila gotova, samo še osenčiti smo jo moralii. Nekateri smo to storili doma. Ko smo jo dokončali, je bila slika videti, kot da bi bila fotografija. Seveda je bila teka pri tistih, ki jim je uspela.

Meni je bila ta ura zato všeč, ker je tudi meni slika uspela. Reneta Žago

VSAK DAN V DVEH OBČINAH

Naša vas Kostanjevica spada pod občino Litija. Nekaj učencev iz naše vasi hodijo v šolo v našo občino - na Dole, več pa nas hodijo v občino Trebnje - v osnovno šolo Šentrupert.

Jaz hodim v šolo Šentrupert, zato ker imam bližje do kombija, pa tudi, če grem peš, imam več kot polovico bliže, kot če bi hodila v šolo na Dole. Pa ne samo zato. Pozimi zapade precej velik, moker sneg, ki zapete ceste. Takrat ne vozi avtobus za Dole in so učenci včasih tudi po nekaj dni kar doma in ne hodijo v šolo. Čeprav hodim v šolo v drugo občino, sem v Šentrupertu kar zadovoljnja in tudi drugi, ki hodijo v Šentrupert. Mi pravimo, da na Dole ne bomo hodili v šolo, tudi če bo v Kostanjevico vozil avtobus, kot se že dolgo pogovarjajo.

Marinka Žonta

OBRAMNI KROZEK

Obrambni krožek je deloval skozi vse leto. Zaradi pestre vsebine in zelo različne narave posameznih nalog, ki jih krožek vsebuje, število učencev ni bilo stalno.

Največ učencev je sodelovalo pri spoznavanju različnih vrst orožja, njegove uporabe in obrambe pred njim. Pri tem delu nam je veliko pomagalo poveljstvo partizanskih enot iz Trebnjega.

Prav tako je precej učencev uspešno zaključilo obširno temo praktičnega dela v naravi. Tu so spoznali osnove partizanskega načina bojevanja (boj z močnejšim sovražnikom, postavljanje zased, delovanje obveščevalne in protiobveščevalne službe, ureditev vojnega in civilnega taborišča, delovanje izvidniške službe, prenagonanje naravnih ovir, orientacije in podobno). Predvsem pa je bil poudarek na pravičnosti obrambne vojne in povezanosti z ljudstvom v morebitnem primeru take vojne.

Najmanjše število učencev je sodelovalo pri učenju orientalskih borilnih veščin zaradi izjemnih fizičnih naporov, ki jih panoga zahteva, pa tudi zaradi stroge selekcije glede duševne zrelosti. Učenci so nemreč morali rezumeti in spretjeti osnovno načelo: Učimo se borilnih veščin, da jih ne bi bilo treba nikoli uporabiti! Vsi učenci, ki so sodelovali v tej ponogji, so naredili izpit spremnostti in zrelosti ter uspešno zaključili delo.

Mentor: Boris Miklus

Delo prometnega krožka je potekalo v dveh smereh; en del je bil posvečen spoznavanju prometnih predpisov – za opravljanje kolesarskega izpitja, v drugem delu pa so se pripravljali na tekmovanje KAJ VES Č PRONETU.

Priprave na kolesarski izpit je kasneje prevzela tovarišica Glogovškova; izpit je opravilo pet učencev.

Tekmovalci za tekmovanje Kaj veš o prometu so se marljivo pripravljali na šolsko in občinsko tekmovanje. Toda ponovila se je stara napaka. Ker smo pozno dobili poligon, je bilo premalo časa za vadbo. Tako smo se na občinskem tekmovanju odrezaли precej slabo, saj sta obe ekipi zasedli šele četrto mesto. Med posamezniki se je odlično uvrstil Cvetko Stane, ki je med tekmovalci v nižji skupini zasedel prvo mesto in dobil posebno knjižno nagrado, ki jo je podelil predsednik občine. Solidno so se uvrstili še Stane Jaki v nižji skupini – 9. mesto, v višji skupini pa Jože Gorenc in Refi Berk – 10. in 11. mesto.

Vseh osem tekmovalcev se je udeležilo negradnega izleta – ogled cestno hitrostnih dirk na Grobničkem polju.

Pred občinskimi tekmovanjenji pa je bilo seveda tudi šolsko tekmovanje, ki je dobro uspelo. Tako sta šolska prvaka postala Cveto Stane v nižji skupini in Refi Berk v višji skupini.

Mentor: Miro Zakšek

PRIMETNI KROŽEK – NIŽJA STOPNJA

Za prometni krožek na nižji stopnji se je prijevilo 42 učencev. Ker je bila to prevelika skupina, smo jih razdelili v dve skupini. V prvji so bili učenci 2. in 3. à razreda, v drugi pa učenci 3. b in 4. razreda.

V prvi skupini je n krožku redno prihajalo 17 učencev. Program dela je v celoti realiziran. Teste je opravilo 15 učencev, vožnjo pa 11 učencev. Učenci, ki niso uspešno opravili vožnje, bodo ponovno vozili v začetku septembra.

V drugi skupini je bilo 23 učencev. H krožku so redno prihajali. Program dela je v celoti realiziran. Kolesarski izpit je uspešno opravilo 21 učencev. Dva učenca pa nista bila dovolj uspešna v vožnji, pa tudi testa nista rešila.

Pri obeh skupinah so pomagale učiteljice razrednega pouka in dobrí učenci v višjih razredih.

Učenci, ki so uspešno opravili teoretični in praktični del izpit, so dobili izkaznice o opravljenem kolesarskem izpitu.

Mentor I. skupine: Marjance Ogrinc

Mentor II. skupine: Greta Šiško

ROKOMETNI KROŽEK

V rokometni krožek je bil precej množičen obiskovalo ga je 14 učencev od šestega do osmoga razreda. Učenci so pri krožku spoznali nekatere nove elemente rokometne igre in utrdili nekatere stare. Člani krožka niso bili ravno delavno disciplinirani, kar se je kasneje pokazalo tudi pri rezultatih. Udeležili smo se občinskega tekovanja za POKAL OBČINSKE IZOBRAZEVALNE SKUPNOSTI, kjer smo tudi zaradi smole zasedli zadnje mesto. Udeležili smo se tudi prijateljskega troboja med Šolskimi Mirkami Nokronog in Sentrupert, kjer smo spet zasedli zadnje mesto. Na šoli smo organizirali tri tekme med A in B šolsko ekipo. V vseh treh tekma je bila boljše A ekipa.

Po športni strani sta se izkazala Rado Korak in Rafi Berk, nekaj pa jih je zatjilo. Poznalo se je tudi, da primanjkuje učencem vadbe na pravem rokometnem igrišču, saj se na vseh tekmah naši tekmovalci igrali zelo zbegano.

Mentor: Miro Zakšek

ŠOTSKO ŠPORTNO DRUŠTVO

Šolska tekmovanja:

V okviru akcije Nič nas ne sme presenetiti smo organizirali jesenski kros.

Tekmovali so vsi pionirji od petega do sedmega razreda. Najboljši so prejeli diplome: Iwan Robek, Toni Umek, Anica Krnc, Anica Kos in Marinka Kres. Vsi ti pionirji so se udeležili tudi občinskega tekmovanja v krosu.

Vse leto so potekala nedrezredna tekmovanja v rokometu, košarki in atletiki. Če upoštevamo učni uspeh, redni obisk vadbe, tekmovalni uspeh in disciplino, je bil najboljši športni razred peti b. Najboljši pionir športnik je bil Iwan Robek, najboljša pionirka športnica pa Anica Kos.

V okviru ŠŠD je delovala samo rokometna sekcijsa pionirjev in pionirki; vancjo so bile vključene tudi pionirke iz četrtega razreda. Rokometno sekcijo mlajših pionirjev je vodil mladinec Rado Korak. Z vadbo so dosegli lepe uspehe. Sodelovanje na občinskih tekmovanjih:

Jesenski kros - D. Nemška vas - 22 pionirjev in pionirki.

Rokomet - v Trebnjem, sodelovalo je deset pionirjev, osvojili so tretje mesto. Atletika - dvoransko prvenstvo na Mirni; posamezno so osvojili 4. mesto v skoku v daljino - pionir in pionirka, pionir tretje mesto v shoku v višino in pionirka 4. mesto v suvanju medicinke; ekipo smo osvojili 3. mesto.

Košarka v Sentrupertu - 12 pionirjev; osvojili smo tretje mesto. Skok v višino v Trebnjem - sodelovalo pet pionirjev in pionirki. Tudi na teku na Mirni iščemo najhitrejšega pionirja je sodelovalo pet pionirjev in pionirki.

V malem atletskem pokalu na Mirni je sodelovalo 24 pionirjev in pionirki; Anka Rugelj je osvojila 3. mesto v skoku v daljino, Brigitte Čašič pa drugo mesto v suvanju krogla.

Najboljši športnik mladinec je bil Rado Korak.

ZGODOVINSKI KROŽEK

V pripravah na občinsko tekmovanje PTTO - REVOLUCIJA - MIR je deloval tudi zgodovinski krožek za učence, ki so se prijavili za tekmovanje. Priprav se je udeležilo 17 učencev (7 iz 7.a, 4 iz 7.b in 6 iz 8. razreda). Šolskega tekmovanja se je udeležilo 15 učencev. Vsi tekmovalci so dobro obvladali snov, ki je bila izredno obširna in zelo zahtevna. Tako so se seznanili z vrsto pomembnih dogodkov, ki jih pri rednem pouku ne omenjamo. Najboljša ekipa - Mari Grčar, Erika Škarja in Andreja Urbič se je udeležila tudi občinskega tekmovanja, kjer je zasedla solidno tretje mesto.

V prihodnje bo potrebno za takšna tekmovanja več priprav in več sodelovanja. Tako bomo dali priznanje tistim, ki tekmujejo, hkrati pa vzpodbudili tiste, ki omahujejo pri podobnih akcijah.

Vsebina vredna šole se je prepletala z vrednostmi, ki so jo učenci učili in razvili. Tako bomo učitelja vredna šola vse bolj učinkovita in učenci bolj učinkoviti.

Mentor: Miro Zekšek

VESELA ŠOLA

Vesela šola postaja vedno bolj priljubljena, saj se vsako leto veča število tekmovalcev. Zanj se jih je odločilo 165 - to pa pomeni 82% učencev od tretjega do osmego razreda.

Na razrednem tekmovanju je osvojilo diplomo 43 tekmovalcev, 78 pa je bilo še takih, ki so lahko tekmovali še na šolskem tekmovanju.

Na šolskem tekmovanju je nad 80% točk osvojilo 23 tekmovalcev, od tega so Metka Šiško, Damjana Zupan in Mojca Lokar osvojile nad 90% točk in dobile diplomo.

Na občinskem tekmovanju je imela Martina Ravnikar toliko točk kot občinski prvak; izgubila je šele pri dodatnem tekmovanju.

Največje število točk v 5. in 8. razredu sta dobili Tadeja Zupan in Mari Grčar. Četudi ni sta šli na republiško tekmovanje, je postala Tadeja Zupan občinski prvak za peti razred, Mari Grčar pa za osmi razred.

Vsebina veselne šole se je prepletala pri rednem pouku in tudi pri razrednih urah. Tako postaja vesela šola vsebolj sestavni del življenja našoli.

Mentor: Jože Zupan

BRALNA ZNAČKA

Letos poteka dvajset let, od kar se je pričela plemenite akcija - vzgoja za branje dobrih knjig - tekmovanje za bralno značko. V življenje bralne značke pa je letos bistveno posegel še en dogodek: na Prešernov dan je umrl njen soustanovitelj Leo-pold Suhodolčan, priljubljeni mladinski pisatelj.

Kot da bi hoteli pošastiti oba dogodka, se je število tekmovalcev za bralno značko povečalo in prvič doseglo nad 540 vseh učencev. Cicibanovo srebrno značko je osvojilo 32 učencev.

Golievo bronasto značko je pripelo 31 učencev - 14 v 3.a in 17 v 3.b. razredu.

Golievo srebrno značko je v petem in osvojilo 12, v petem b pa 13 tekmovalcev. Golievo zlato značko v 7. a razredu 2, v 7.b 6 in v 8. razredu 3 učenci.

Tekmovalci, ki so drugič tekmovali, so osvojili Župančičeve srebrno značko: 2.r. 9, 4.r. 18, 6.r. 6 in v 8. razredu 7. Vseh tekmovalcev je bilo 139.

Pohvaliti velja razrednike do petega razreda, ki v mladih vzbujajo ljubezen do branja in se učenci množično vključujejo v tekmovanje.

Za značkarje, ki so vseskozi tekmovali, pa je bilo doživetje nagradni izlet v Prežihov svet. Najprej nam je v študijski knjižnici na Ravneh tovarišica Marija Suhodolčan pripravila bogato razstavo o življenju in delu priljubljenega mladinskega ustvarjalca Leopolda Suhodolčana, ogledali smo si knjižnico in Prežihovo sobo. Obiskali smo Suhodolčanov in Prežihov grob ter se poklonili njunemu spominu. Naje lepše pa je bilo srečanje s Prežihovo ženo Marijo Kuher, ki nam je živo obujala spomine na našega velikega pisatelja; spominjala se je tudi, kako sta pred vojno nekaj časa živela pri Mokronogu. Nazadnje pa smo obiskali še Prežihovo bajto in si ogledali veličasten spomenik Prežihovemu Vorancu, ki ga je naredil Stojan Batič.

Mentor: Jože Zupan

POČASTITEV 70-LETNICE ROJSTVA EDWARDA KARDELAJA, SMRTI NAŠEGA MARŠALA, 35-LETNICE OSVOBODITVE IN 30-LETNICE SAMOUPRAVLJANJA

Vse te počastitve so se prepletale skozi vse leto, posebešeno pa je bilo v drugem polletju. Začelo se je pravzaprav tedaj, ko smo bili z mislimi pri tovarišu Titu, mu žezeleli hitrega okrevanja in stalno spremljali zdrevniška sporočila.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo pripravili razstavo Kardeljevin del in na proslavi počastili 70-letnico rojstva velikega revolucionarja. V sedmem in osmem razredu smo si ogledali bogato razstavo v Ljubljani ter se o njej pogovarjali pri rednem pouku in razrednih urah. O počastitvì smo se pogovarjali tudi na pionirskem sestanku. O počastitvi velikega sina slovenskega naroda smo spregovorili ob delih Razvoj slovenskega narodnega vprašanja, Potovanje skozi čas in monografija o Edwardu Kardelju. Spoznavali smo ga v delih Josipa Vidmarja Obrazi in Franca Šetinca Misel in delo Edwarde Kardelja. Učenci so napisali misli iz dela Potovanje skozi čas in se naučili na pamet uvodnih misli v delu Monografija. V tiskani obliki smo učencem posredovali Kardeljeve spominene mladost in podatke o njegovem življenju in delu. Podatke pa so bogatili tudi s poslušanjem radijskih šol.

Posebno slovesno smo pripravili sprejem kurirčkove pošte in Titove štafete. V kulturnem programu so sodelovali tudi pionirji in mladinci iz sosednjih krajevnih skupnosti; kurirčkovo pošto pa je nosilo 17 kurirjev. Še posebno smo bili veseli, ker je imela Titova štafeta tokrat prvič postanek v Šentrupertu. Vse veselje v prvomajskih dneh pa se je spremenilo v žalost, ko smo zvedeli, da smo 4. maja izgubili našega velikega voditelja. Učenci so v preprostih mislih izražali žalost; te misli smo izdali v posebni številki glasila Preproste besede. Ogledali so si razstavo Titovih del in veliko razstavo Tito - revolucija - samoupravljanje. Tudi kviz Tito - revolucija - mir je bil počastitev velikega sina vseh naprednih ljudi. Učenci so pripravili razredne razstave in se naučili na pamet lepe Titove misli. Slikovno gradivo so uredili v posebnem zvezku Tito - Kardelj. Bogatili smo spozna-

vanje zgodovine NOB, si ogledali filme in diarilne. Bolj kot kdajkoli se je oglasila partizanska pesem in tudi pesni o Titu, ki so jih napisali učenci, ni mandkalo. Spoznanje Titovega življenja in dela je bilo vseskozi pri polni živo prisotno. 35-letnico osvoboditve smo počastili z razgovori s starejšimi, katero se spominjajo srečnih dogodkov v prvih dneh svobode.

Bogato je bilo tudi spoznavanje samoupravljanja. Spoznavali smo samoupravljanje v šoli - seznanjenje z delovnim programom, Previlnikom o ocenjevanju, s Statutom. Sodelovali smo v natečaju Pionirskega lista Mi mledi - Mi samoupravljalcis, spoznavali samoupravljanje v tovarni Dana na Mirni, v osmenn razredu smo imeli šolski spis v zvezi s samoupravljanjem, izvedli pa smo tudi anketo o samoupravljanju. Najlepše počastitev pa je v spoznanju, da se krepi samoupravljanje v razredni skupnosti. Vse počastitve smo strnjili v posebnii številki Glasila Preproste besede.

"**SAMI DOBRO VESTE, DA SEM NAJBOLJ SREČEN IN ZADOVOLJEN, KO SE SREČAM Z MLADINI, POSEBNO Z VAMI PIONIRJI, SEVEDA ČE MI OBVEZNOSTI TO DOVOLJUJEJO. VESELI ME, DA PRAV NAJMLAJŠI V NAŠI SOCIALISTIČNI SKUPNOSTI NEGUJEJO REVOLUCIONARNE TRADICIJE IN LEPPE ODNOŠAJE, KO SE SPOZNAVajo IN DRUŽIJO S PIONIRJI IZ VSE NAŠE DEZELJE. TO ZARES ZASLUŽI NAJVČEJO POZORNOST IN POHVALO.**

VI NAŠO REVOLUCIJO SPOZNAVATE IZ KNJIG IN PRIPOVEDOVANJ STAREJŠIH LJUDI IN S TEM DA OBISKUJETE KRAJE, ZNANE IZ NAŠEGA NARODNOOSVOBODILNEGA BOJA. TO JE BIL TRD IN DOGOLETEN BOJ VSEH JUGOSLOVANSKIH NARODOV IN NARODNOSTI, BILA JE TO EPOPEJA, NA KATERO SMO LAJKO VSI PONOSNI. VZGAJAJTE SE IN UČITE OB TEH SVETLJH TRADICIJAH IN NEGUVITE NAJVČEJO PRIDOBITEV TEGA BOJA - BRATSTVO IN ENOTNOST.

UČITE SE, DA POSTANETE DOBRI GRADITELJI NAŠE SAMOUPRAVNE DRUŽBE, KATERE TEMELJE SO USVARIALNE STAREJŠE GENERACIJE. NIKOLI NE POZABITI NA ENOTNOST NAŠIH NARODOV, NEGUTE LJUBEZEN DO DOMOVINE, DELA, DO DELOVNEGA ČLOVEKA IN DO VSEH NARODOV IN NARODNOSTI V JUGOSLAVIJI." TITO /zboru pionirjev na Lokvah 1971. leta/